

INFORMACJA

do wniosku o świadczenie uzupełniające dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji

Co załatwisz tym wnioskiem

Gdy złożysz ten wniosek oraz niezbędną dokumentację rozpatrzymy Twoje uprawnienia do świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, zwanego dalej świadczeniem uzupełniającym.

Ważne! Jeśli zmieni się Twój adres, zarówno w toku postępowania, jak i po jego zakończeniu, masz obowiązek zawiadomić o tym fakcie ZUS (organ rentowy). Jeśli nie dopełnisz tego obowiązku, doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny.

Kiedy ZUS jest właściwy do rozpatrzenia wniosku o świadczenie uzupełniające

Jeśli jesteś uprawniony do świadczenia emerytalno-rentowego, wniosek o świadczenie uzupełniające złóż do organu rentowego, który wypłaca to świadczenie. Organem takim może być: Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS), Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (KRUS), Wojskowe Biuro Emerytalne (WBE), Zakład Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (ZER MSWiA).

Jeśli jesteś uprawniony do świadczenia emerytalno-rentowego przyznanego przez ZUS, wniosek o świadczenie uzupełniające złóż do placówki ZUS. Wniosek o świadczenie uzupełniające złóż do ZUS również, gdy:

- jesteś uprawniony do świadczenia emerytalno-rentowego przyznanego przez ZUS i przez inny organ rentowy, np. KRUS, oraz do dodatku pielęgnacyjnego, który jest Ci wypłacany wraz ze świadczeniem przyznanym przez ZUS,
- nie masz ustalonego prawa do świadczenia emerytalno-rentowego, ale pobierasz inne świadczenie pieniężne finansowane ze środków publicznych, np. zasiłek stały, zasiłek okresowy (nie dotyczy świadczeń o charakterze jednorazowym),
- nie masz ustalonego prawa do świadczenia emerytalno-rentowego ani do innego świadczenia pieniężnego finansowanego ze środków publicznych.

Wniosek o świadczenie uzupełniające możesz złożyć w każdej placówce ZUS. Wniosek ten rozpatrzy placówka ZUS, która wypłaca Ci świadczenie emerytalno-rentowe. Jeśli nie masz ustalonego prawa do takiego świadczenia – wniosek rozpatrzy placówka ZUS właściwa ze względu na Twoje miejsce zamieszkania. Jeśli mieszkasz w Polsce, jest to adres zameldowania na pobyt stały. Jeśli nie masz adresu zamieszkania, wniosek rozpatrzy placówka ZUS właściwa ze względu na Twój adres miejsca pobytu w Polsce lub adres ostatniego zameldowania na pobyt stały w Polsce.

Potrzebne dokumenty

Dokument potwierdzający niezdolność do samodzielnej egzystencji, czyli:

- wydane przez lekarza orzecznika ZUS/ komisję lekarską ZUS orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji,
- wydane przez lekarza orzecznika ZUS/ komisję lekarską ZUS orzeczenie o niezdolności do samodzielnej egzystencji,
- wydane (przed 1 września 1997 r.) przez komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia orzeczenie o zaliczeniu do I grupy inwalidów – na podstawie, którego masz ustalone prawo do świadczenia w ZUS.

Ważne! Jeśli takie orzeczenie wydano wcześniej w Twojej sprawie dla potrzeb ustalenia prawa do innego świadczenia (np. dodatku pielęgnacyjnego, renty z tytułu niezdolności do pracy, nie musisz go składać – mamy je w Twojej dokumentacji.

Dokumentem potwierdzającym niezdolność do samodzielnej egzystencji, na podstawie którego ZUS może ustalić prawo do świadczenia uzupełniającego, jest również:

- orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i niezdolności do samodzielnej egzystencji,
- orzeczenie o całkowitej niezdolności do służby i niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Jeśli takie orzeczenie wydano w Twojej sprawie, dołącz je do wniosku o świadczenie uzupełniające, gdy ZUS jest organem właściwym do rozpatrzenia tego wniosku.

Jeśli w Twojej sprawie nie wydano wcześniej orzeczenia potwierdzającego niezdolność do samodzielnej egzystencji albo upłynął okres, na który zostało wydane, do wniosku dołącz:

- zaświadczenie o stanie zdrowia wystawione przez lekarza leczącego nie wcześniej niż miesiąc przed datą złożenia wniosku (formularz OL-9),
- dokumentację medyczną z przebiegu leczenia,
- informację o miejscach leczenia – jeśli nie posiadasz dokumentacji medycznej, która mogłaby być dołączona do wniosku (formularz OL-9A).

Jeśli masz orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności, dołącz je do wniosku.

Jeśli jesteś uprawniony do emerytury lub renty zagranicznej lub innego świadczenia zagranicznego o podobnym charakterze, do wniosku dołącz dokument potwierdzający prawo do tego świadczenia i jego wysokość, wystawiony przez zagraniczną instytucję właściwą do spraw emerytalno-rentowych.

Jeśli jesteś cudzoziemcem, do wniosku dołącz stosowny dokument, który uprawnia Cię do pobytu w Polsce.

Jakie warunki musisz spełnić, aby otrzymać świadczenie uzupełniające

Świadczenie uzupełniające otrzymasz, jeśli ukończyłeś 18 lat i jesteś niezdolny do samodzielnej egzystencji stwierdzonej wymienionym wyżej orzeczeniem lekarskim oraz:

- nie masz ustalonego prawa do świadczenia o charakterze emerytalno-rentowym, a także do innego świadczenia pieniężnego finansowanego ze środków publicznych, np. do zasiłku stałego, zasiłku okresowego lub do świadczenia z zagranicznej instytucji właściwej do spraw emerytalno-rentowych albo
- jeśli jesteś uprawniony do świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych (nie dotyczy świadczeń o charakterze jednorazowym) lub do świadczenia z zagranicznej instytucji właściwej do spraw emerytalno-rentowych – łączna wysokość tych świadczeń (przed odliczeniami, potrąceniami i zmniejszeniami) nie przekracza miesięcznie dopuszczalnej kwoty (kwota ulega zmianie corocznie od 1 marca, ogłaszana komunikatem Prezesa ZUS w Monitorze Polskim).

Ważne! Gdy ustalamy dopuszczalną kwotę świadczeń pieniężnych, nie bierzemy pod uwagę renty rodzinnej przyznanej dziecku, które stało się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo całkowicie niezdolne do pracy w okresie przed ukończeniem 16 lat lub w czasie nauki w szkole przed osiągnięciem 25 lat. Nie bierzemy pod uwagę również zasiłku pielęgnacyjnego oraz dodatków i świadczeń wypłacanych wraz ze świadczeniami emerytalno-rentowymi.

Abyśmy mogli przyznać Ci świadczenie uzupełniające, musisz mieszkać (mieć miejsce zamieszkania) w Polsce oraz:

- posiadać polskie obywatelstwo, lub
- posiadać prawo pobytu lub prawo stałego pobytu w Polsce, jeśli jesteś obywatelem jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej (UE) albo Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) albo Wielkiej Brytanii – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub
- mieć zalegalizowany pobyt w Polsce (jeśli jesteś obywatelem państwa spoza UE, EFTA albo Wielkiej Brytanii).

Świadczenie uzupełniające nie przysługuje osobie, która jest tymczasowo aresztowana lub odbywa karę pozbawienia wolności. Wyłączenie to nie dotyczy osoby, która odbywa karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Jak wycofać wniosek

Możesz wycofać ten wniosek – pisemnie lub ustnie do protokołu. Nie musisz tego uzasadniać.

Wniosek o świadczenie uzupełniające możesz wycofać:

- jeśli nie otrzymałeś decyzji w tej sprawie,
- w ciągu miesiąca od dnia, w którym otrzymałeś decyzję.

Gdy wycofasz wniosek, umorzmy postępowanie w sprawie świadczenia uzupełniającego.

Gdzie znajdziesz więcej informacji o świadczeniu uzupełniającym

W każdej placówce ZUS (także podczas e-wizyty; zob. www.zus.pl/e-wizyta) lub na naszej stronie internetowej www.zus.pl uzyskasz informacje na temat warunków:

- przyznania świadczenia uzupełniającego,
- zmiany wysokości świadczenia uzupełniającego,
- ustania prawa do świadczenia uzupełniającego.

Na stronie www.zus.pl znajdziesz też listę naszych placówek wraz z adresami i godzinami przyjęć.